

die plekken ontoegankelijk gemaakt moeten worden voor het publiek, waardoor uiteraard de recreatiedruk op het bos nog zou toenemen. Bovendien vergt de instandhouding van de spontane duinvegetaties een volgehouden natuurtechnisch beheer (maaien en plaggen) van de betrokken open terreingedeelten. Momenteel worden de open terreingedeelten niet natuurtechnisch beheerd.

De boswachter is officier van gerechtelijke politie en treedt, indien nodig, uiteraard verbaliserend op. Daar waar mogelijk is, wordt echter de voorkeur gegeven aan een educatief optreden. Indien nodig is er een goede samenwerking met de lokale politie en rijkswacht.

Op 24 februari 1993 heeft de Vlaamse regering een uitvoeringsbesluit betreffende de toegankelijkheid van de bossen principieel goedgekeurd. Momenteel wordt hierover het advies van de Raad van State afgewacht. Op basis daarvan zullen de boswachter en andere bevoegden kunnen optreden, ingeval van ongeoorloofd betreden van de bosbestanden.

In het verleden werden stuifzandvlakten voornamelijk om landschappelijke redenen bewaard. Omdat deze stuifzandvlakten, voornamelijk ten gevolge van de recreatiedruk, zich sterk uitbreidden, werden actieve maatregelen getroffen om het stuifzand vast te leggen. Deze doelstelling wordt bereikt.

Dergelijke bossen hebben bijgevolg een bijzondere betekenis, die in het bosdecreet als schermfunctie werd aangegeven. Een uitvoeringsbesluit tot aanduiding van schermbossen is in voorbereiding door de dienst Waters en Bossen. Ik ben van oordeel dat aan deze duinbossen het statuut van schermbos moet worden toegekend. Hierdoor zullen maatregelen (bijvoorbeeld beperking recreatie) kunnen worden getroffen om de schermfunctie veilig te stellen.

Vraag nr. 158
van 19 april 1993
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-
SCHÉ

*Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren —
Cumulatie met gemeentelijke heffing*

Er rijzen heel wat bezwaren in gemeenten waar een zelfde belasting bestaat voor personen die "water lozen op het grondgebied". Zo doet men terecht een beroep op een uitspraak van een Belgische rechtbank waaruit blijkt dat voor een zelfde doel geen tweemaal belasting gevraagd kan worden, ook door verschillende instanties.

1. Kent de minister de interpretatie van de rechtbank ?
2. Hoeveel bezwaren zijn er ter zake bekend bij de Vlaamse Milieumaatschappij ?
3. Hoeveel bezwaren werden er intussen behandeld en welk gevolg werd eraan gegeven ? Welke terugbetaling is er mogelijk ?

Hoe staat de minister ten opzichte van de herhaalde verzoeken voor vermindering van tarief inzake die heffing voor grote gezinnen ?

Antwoord

Bij de VMM zijn inzake cumulatie met een gemeentelijke heffing op heden weinig bezwaarschriften bekend.

De reeds behandelde bezwaren werden als ongegrond afgewezen omdat het twee verschillende belastingen met een andere berekeningsgrondslag betreft. De gewestelijke milieuheffing op de waterverontreiniging belast het jaarwaterverbruik. De belastingsgrondslag is het verbruiken en/of lozen van water. De belasting is berekend op basis van het gefactureerd waterverbruik.

De gemeentebelasting op het lozen van afvalwater wordt opgelegd aan alle personen en bedrijven die water lozen op het grondgebied van de gemeente.

Geen enkele wettekst verzet zich tegen de gelijktijdige inning van deze heffing.

De samenloop van een gewestelijke heffing en een gemeente belasting is mogelijk, zelfs als zou hetzelfde object tweemaal belast worden. Aangezien de ene aanslag de andere wettelijk niet uitsluit, zijn beide heffingen verschuldigd.

Vanaf het aanslagjaar 1992 werd een getrappt correctiesysteem ingevoerd gekoppeld aan de omvang van het waterverbruik.

Vraag nr. 159
van 19 april 1993
van de heer L. PEETERS

Huursubsidie en installatiepremie — Voorwaarden

De huurder van een woning die onbewoonbaar wordt verklaard of die niet aangepast is aan de noden van de gehandicapte bejaarde, die om die reden moet verhuizen, heeft in bepaalde gevallen en onder welbepaalde voorwaarden recht op een huursubsidie en een installatiepremie.

Eén van de voorwaarden gesteld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1992 tot instelling van individuele huursubsidies en een installatiepremie bij het betrekken van een gezonde of aangepaste woning, later gewijzigd, bepaalt dat zowel de te ontruimen woning als de te betrekken woning zijn gelegen in het Vlaamse Gewest.

Vindt de minister deze voorwaarde niet discriminerend ten opzichte van Brusselse Vlamingen die besluiten zich opnieuw in het Vlaamse Gewest te vestigen ?

Antwoord

Luidens artikel 6 paragraaf 1, IV van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zoals nadien gewijzigd, betreft het huisvestingsbeleid een geregionaliseerde aangelegenheid, die aan de bevoegdheid van de gewesten is toegewezen in uitvoering van artikel 107quater van de grondwet.

Hieruit volgt dat elk van de drie gewesten autonoom het beleid op het gebied van de sociale huisvesting bepaalt. De Vlaamse regering kan derhalve geen normen opleggen waaraan een verlaten, onaangepaste of ongezonde woning moet voldoen die gelegen is in een ander gewest.